

men det forekommer mig dog rigtig nok, at det er et Hensyn, som Communalbestyrelsen ikke bør tage, naar den skal afgjøre, hvormeget en Lærereinde, der gjør Hyldest, bør have i Løn, ligesom det ogsaa godt kan være, at det just ingenlunde er heldigt, idetmindste ikke overalt, at de have megen Familie i Byen. Det kunde godt være, at Udskillige vilde søge at faae ansat som Lærereinde en eller anden gammel Dame af deres Familie, der just ikke egnede sig dertil. Menneffene ere jo sommeitider noget vel lidet ngieregnende med Hensyn til saadanne Ansættelser. — Jeg troer heller ikke, at den ærede Taler havde ganske Ret, naar han sagde, at efter Lovforslaget endeel af Lærereinderne ville komme paa en Løn af 550 Rb. Han glemte vistnok i det Dørlig, at det staaer i Communalbestyrelsens Magt ogsaa at nedsætte den høieste Løn med $\frac{1}{3}$. Den Bestemmelse, at Communalbestyrelsen kan nedsætte Lønnen med $\frac{1}{3}$, gælder jo saavel om de høist som om de lavest lønnebe Lærereinder. Naar den ærede Taler fastholder dette, vil han vistnok give mig Ret i, at der er tilstaaet Communalbestyrelserne i Kjøbstæderne det fornødne Spillerum. — Jeg maa med den ærede 4de Landsthingsmand for 7de Kred (Forchhammer) dele den af ham udtalte Forundring over, at det ærede Medlem for Odense (W. Petersen) ikke fandt Bestemmelsen i § 4 om, at kun $\frac{1}{3}$ af de høist lønnebe Poster kunne besættes med Lærereinder, tydelig; jeg troer, at den ærede Taler fra Aalborg meget correct gjengav Lovforslagets sande Mening i saa Henseende. Derimod troer jeg, at han tog feil i en anden Ting. Jeg troer, at det vanskeligt vil være Tilfældet, at der i en Kjøbstad, hvor der er 10 Lærereposter, skulde af dem være 5 besatte med Lærereinder og 5 med Lærere. Det besynderlige Tilfælde, som den ærede Taler fik ud, i hvilket han tænkte sig, at en meget ung Lærer hurtigt kunde komme op paa den høieste Lønning, troer jeg altsaa ikke vil kunne tænkes at indtræde, naar man tager Forholdene, som de i Virkeligheden ville vise sig. Jeg tvivler paa, at der er nogen Kjøbstad, som har et saalige Forhold af Lærere og Lærereinder, som den ærede Taler gif ud fra.

Jeg skal slutte med at anbefale det høie Thing i alle Tilfælde at gjøre saa saa For-

andringer som muligt i Lovforslaget, som det nu foreligger.

W. Petersen: Naar den høitagte Minister bemærkede, at jeg ikke havde været correct i at beregne Lønningerne for Lærereinderne, vil jeg dog bede ham om at regne ud, hvad Lærrelønnen har været i indværende Aar, og deraf at drage $\frac{1}{3}$; den høitagte Minister vil da see, at jeg ikke har regnet for høit, naar jeg har sagt, at den høieste Løn for en Lærereinde paa høist Gage vil blive over 500 Rb. Hvad jeg har fremsført, var iøvrigt kun, at, medens vi nu give vore Lærereinder 250 Rb. eller 260 Rb., ville vi efter det nye Lovforslag komme til allerebe i indværende Aar at betale dem 1,000 Rb. mere. — Naar min høitagte Nabo tilhøre (Madvig) bebrejdede mig, at jeg ikke havde været consequent nok ved at forlange Contractfrihed, skal jeg dertil bemærke, at jeg naturligviis ogsaa gjerne vilde forlange den med Hensyn til Lærerne, idet jeg mener, at man kan have den samme Tillid til Communalbestyrelserne i Byerne som paa Landet i Henseende til, at de ville vide at træffe det rette Gageforhold, men at jeg ikke troer, at det kan hjælpe Noget at røre ved Loven af 8de Marts 1856; den er nu engang slaaet fast, og ved den maae vi lade det blive staaende med Hensyn til Læreren. Det er efter min Formening dog et galt Princip, man ved den er kommen ind paa. Jeg troer, at Staten er fuldt berettiget til at paasee, at den Underviisning, som den fordrer, bliver meddeelt saa godt, som det paa nogen Maade kan skee, men jeg troer, at det er et galt Princip, naar Staten siger til Folk: „Dem, som I benyttede dertil, skulle I lønne med saa og saa Meget“. Jeg troer, at man skal overlade det til Communerne selv at bestemme Lønningen. Men idet jeg altsaa ikke kan anerkjende, at det Princip, som man er slaaet ind paa ved Loven af 8de Marts 1856, er rigtigt, mener jeg, at man ikke skal gaee videre med samme og nu ogsaa her fastholde det for Lærereinderne. Jeg troer, at man meget godt kan hjælpe sig med den Bestemmelse, der hidtil i saa Henseende har været gjældende, at man nemlig har søgt Ministeriets Approbation